

Usnesení

Zvláštní senát zřízený dle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, rozhodl ve složení: předseda JUDr. Michal Mazanec a soudci JUDr. Roman Fiala, JUDr. Pavel Pavlík, JUDr. Karel Podolka, JUDr. Petr Příhoda a JUDr. Marie Žiškova, o návrhu Českého telekomunikačního úřadu na rozhodnutí kompetenčního sporu mezi Českým telekomunikačním úřadem a Krajským soudem v Brně za účasti žalobce T. O. C. R., a. s., a žalovaného R. C., s. r. o., o zaplacení částky 116 488,90 Kč s příslušenstvím, ve věci vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 16 Cm 262/1997,

t a k t o :

I. Příslušný vydat rozhodnutí ve věci vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 16 Cm 262/1997, o zaplacení kupní ceny mobilních telefonů, je soud.

II. Usnesení Krajského obchodního soudu v Brně ze dne 19. 11. 1997, čj. 16 Cm 262/97-39, se zrušuje.

O d ů v o d ň ě n í :

Podáním doručeným dne 1. 3. 2006 zvláštnímu senátu zřízenému podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, se obrátil Český telekomunikační úřad na tento senát s návrhem na rozhodnutí kompetenčního sporu o pravomoc, který vznikl podle § 1 odst. 1 písm. a) zákona č. 131/2002 Sb. mezi Českým telekomunikačním úřadem a Krajským soudem v Brně ve věci žaloby žalobce T. O. C. R., a. s. (právního nástupce společnosti E. P., spol. s r. o.), proti žalovanému R. C., s. r. o. (dříve obchodní firma B. C. s., s. r. o.), o částku 116 488,90 Kč s příslušenstvím, vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 16 Cm 262/97.

Ze spisu vyplynuly tyto pro věc podstatné skutečnosti:

Uvedená žaloba napadla u Krajského obchodního soudu v Brně dne 18. 2. 1997. Podle žalobního tvrzení žalobce uzavřel s žalovaným smlouvu o nevýhradním obchodním zastoupení a žalovaný na svůj účet prodával zboží, které mu žalobce. dodával na základě kupní smlouvy, zpravidla šlo o mobilní telefony. Žalovaný kupní cenu dodaného zboží (mobilních telefonů) vyúčtoval fakturami na celkovou částku 116 488,90 Kč. Protože žalovaný pohledávku neuhradil, navrhl žalobce, aby mu soud rozhodnutím uložil povinnost zaplatit uvedenou částku s příslušenstvím a nahradit náklady řízení.

Krajský obchodní soud v Brně usnesením ze dne 19. 11. 1997, čj. 16 Cm 262/97-39, řízení o žalobě zastavil s tím, že po právní moci usnesení bude věc postoupena Ministerstvu dopravy a spojů. V odůvodnění uvedl, že podle § 21 odst. 1 a 2 zákona č. 110/1964 Sb., o telekomunikacích, ve znění pozdějších předpisů se při rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob podle

tohoto zákona postupuje podle obecných předpisů o správním řízení. Ve správním řízení ve věcech podle tohoto zákona pak rozhodují Federální ministerstvo spojů a orgány státní správy telekomunikací, které stanoví zákony národních rad. Podle § 1 odst. 5 písm. a) zákona č. 272/1996 Sb. je v současné době ústředním orgánem státní správy v působnosti ve věcech telekomunikací a pošt Ministerstvo dopravy a spojů.

V návrhu na řešení kompetenčního sporu Český telekomunikační úřad upozornil na skutečnost, že Český telekomunikační úřad podle § 129 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), rozhoduje spory mezi osobou vykonávající komunikační činnost (§ 7) na straně jedné a účastníkem, popřípadě uživatelem na straně druhé, pokud se spor týká povinností uložených tímto zákonem nebo na jeho základě. Zde je však spor veden o zaplacení kupní ceny za mobilní telefony a jde o soukromoprávní vztah mezi žalobcem a žalovaným; rozhodování tedy není svěřeno Českému telekomunikačnímu úřadu a je dána pravomoc Krajského soudu v Brně. Dovolal se také dosavadní rozhodovací praxe zvláštního senátu (zde: usnesení ze dne 16. 3. 2005, čj. Konf 2/2005-12).

Při řešení vzniklého sporu o pravomoc mezi správním úřadem a obecným soudem ohledně doplatku za mobilní telefon se zvláštní senát řídil následující úvahou:

S účinností od 1. ledna 2003 se postupuje při kladných nebo záporných kompetenčních sporech o pravomoc nebo věcnou příslušnost vydat rozhodnutí podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů.

Nárok žalobce na zaplacení předmětné částky vznikl za účinnosti zákona č. 110/1964 Sb., o telekomunikacích. Jelikož však zvláštní senát rozhoduje o kompetenčním sporu podle skutkového a právního stavu ke dni svého rozhodnutí (srov. č. 485/2005 Sb. NSS), je třeba nejprve uvést, že zákon č. 110/1964 Sb., o telekomunikacích, byl s účinností od 1. 7. 2000 zrušen zákonem č. 151/2000 Sb., o telekomunikacích a o změně dalších zákonů, a ten pak s účinností od 1. 5. 2005 zákonem č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích. Při rozhodování tohoto kompetenčního sporu vycházel zvláštní senát ze stávající právní úpravy se zřetelem k ustanovení § 136 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích.

Zákon o elektronických komunikacích rozdělil působnost ve vykonávání státní správy v oblasti elektronických komunikací mezi Ministerstvo informatiky a nově zřízený Český telekomunikační úřad (§ 3 a § 105 a násl. zákona o elektronických komunikacích). Podle ustanovení § 108 odst. 1 písm. g) tohoto zákona rozhoduje ve sporech, stanoví-li tak tento zákon, Český telekomunikační úřad. Podle § 129 odst. 1 věta první zákona rozhoduje tento Český telekomunikační úřad spory mezi osobou vykonávající komunikační činnost (§ 7) na straně jedné, a účastníkem, popřípadě uživatelem na straně druhé, na základě návrhu kterékoliv ze stran sporu, pokud se spor týká povinností uložených tímto zákonem nebo na jeho základě.

Komunikačními činnostmi podle § 7 zákona o elektronických komunikacích jsou a) zajišťování sítí elektronických komunikací, b) poskytování služeb elektronických komunikací, c) provozování přístrojů.

Podle § 2 písm. f) zákona o elektronických komunikacích se rozumí zajišťováním sítě elektronických komunikací zřízení této sítě, její provozování a dohled nad ní nebo její zpřístupnění. Podle § 2 písm. n) zákona o elektronických komunikacích je službou elektronických komunikací služba obvykle poskytovaná za úplatu, která spočívá zcela nebo převážně v přenosu signálů po sítích elektronických komunikací, včetně telekomunikačních služeb a přenosových služeb v sítích používaných pro rozhlasové a televizní vysílání a v sítích kabelové televize, s výjimkou služeb, které nabízejí obsah prostřednictvím sítí a služeb elektronických komunikací nebo vykonávají redakční dohled nad obsahem přenášených sítími a poskytovaným službami elektronických komunikací; nezahrnuje služby informační společnosti, které nespočívají zcela nebo převážně v přenosu signálů po sítích elektronických komunikací. Podle § 73 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích se pak pro účely tohoto zákona přístrojem rozumí zařízení, které je rádiovým zařízením nebo telekomunikačním koncovým zařízením anebo obojím.

Podle § 2 písm. a) zákona o elektronických komunikacích se pro účely tohoto zákona účastníkem rozumí každý, kdo uzavřel s podnikatelem poskytujícím veřejně dostupné služby elektronických komunikací smlouvu na poskytování těchto služeb. Podle § 2 písm. b) zákona o elektronických komunikacích se uživatelem rozumí každý, kdo využívá nebo žádá veřejně dostupnou službu elektronických komunikací, pokud tento zákon nestanoví jinak.

V předmětné věci však žalobce nebyl osobou vykonávající komunikační činnost a žalovaný nebyl účastníkem ani uživatelem. Žalobce byl v dané věci prodávajícím mobilních telefonů a žalovaný jejich kupujícím. Při pouhém prodeji movité věci pak nejde o žádnou komunikační činnost podle § 7 zákona o elektronických komunikacích, nýbrž o běžný soukromoprávní vztah z kupní smlouvy. Rozhodování v této věci zákon Českému telekomunikačnímu úřadu nesvěřuje, nýbrž je tu založena obecná pravomoc soudu o věci rozhodnout (§ 7 odst. 1 o. s. ř.). Proto zvláštní senát rozhodl, že věc, týkající se zaplacení kupní ceny za mobilní telefony, projedná a rozhodne soud (§ 9 odst. 1 o. s. ř.). Rozhodl tak usnesením (§ 5 odst. 1 zákona č. 131/2002 Sb.).

Zvláštní senát podle § 5 odst. 3 zákona č. 131/2002 Sb. zruší rozhodnutí, kterým strana kompetenčního sporu popřela svou pravomoc o věci rozhodovat, ačkoliv podle rozhodnutí zvláštního senátu je vydání rozhodnutí ve věci uvedené v návrhu na zahájení řízení v její pravomoci. Dalším výrokem proto zvláštní senát zrušil usnesení Krajského obchodního soudu v Brně ze dne 19. 11. 1997, čj. 16 Cm 262/97-39, jímž byla kompetence popřena.

Po zrušení zmíněného usnesení bude v řízení pokračovat Krajský soud v Brně, který převzal mj. agendu bývalého Krajského obchodního soudu v Brně (čl. II. přechodných ustanovení zákona č. 215/2000 Sb., kterým se mění zákon č.

436/1991 Sb., o některých opatřeních v soudnictví, o volbách přísedících, jejich zproštění a odvolání z funkce a o státní správě soudů České republiky, ve znění pozdějších předpisů).

Pravomocné rozhodnutí zvláštního senátu je podle § 5 odst. 5 zákona č. 131/2002 Sb. závazné pro strany kompetenčního sporu, účastníky řízení, v němž spor vznikl, pro správní orgány [§ 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s.] i soudy.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně 12. února 2007

JUDr. Michal Mazanec
předseda zvláštního senátu